

[Bjerre.]

hovedet ikke være nogen som helst tvivl om.

Hvorvidt de nu afholdte valg giver udtryk for en stemning i den ene eller den anden retning, vil jeg lade være udebatteret, det tror jeg ikke man kan udtale sig om. De valg, der blev afholdt, drejede sig snarere om alt andet end grundloven, og dette har sin direkte baggrund i, at der var så stor enighed om det vedtagne grundlovsforslag, at man de fleste steder gik let hen over det. Noget andet er, at man — således som hele formen for en grundlovsændring er fastlagt, med opløsning af begge rigsdagens ting og nyvalg til både folketing og landsting — i noget højere grad burde have diskuteret grundlovsforslaget. Når man ikke har gjort det, har det imidlertid sine særlige grunde, bl. a. den jeg nævnte, at der var den store enighed, og denne store enighed er stadig tilstede her på rigsdagen.

Når der skal vælges, hvilken grundlov man kunne ønske sig, er der sikkert mange ønsker hos de forskellige vælgere, som hver for sig ønsker, hvad de kalder en bedre grundlov. Men det, der foreligger, er jo ikke spørgsmålet om, hvorvidt man skal stemme mellem det, man kunne ønske sig, og det, man har nu. Det, vi skal stemme om, er, om man synes bedre om det forslag, som foreligger nu, end om den nugældende grundlov, og dèr er jeg ganske enig med det store flertal i, at der er sket betydelige forbedringer ved det nye grundlovsforslag, således at jeg på mit partis vegne absolut kan anbefale det.

Jeg er i og for sig glad for, at der er kommet nogen modstand ude omkring. Det er godt og sundt, at der kommer nogen modstand, og jeg for mit vedkommende tror, at megen af denne modstand vil være medvirkende til at skabe interesse for sagen og måske også få folk til at stemme, som ellers ville sige: hvad kommer det os ved, det går jo godt nok. Jeg tror absolut, at modstanden er med til at skabe et vist røre om dette forslag, så at vælgerne bringes til at tænke alvorligt over det og derved kommer ind på overvejelser af, om den nugældende grundlov eller grundlovsforslaget er mest anbefalelsesværdigt. Jeg nærer ingen tvivl om, at når befolkningen nu får lejlighed til at sammenligne den gældende grundlov med den kommende, vil

mange mennesker sige, at der er mange ting i grundlovsforslaget, som er bedre end det, vi har.

Jeg er meget glad for, at det bliver således, som jeg foreslog fra denne talerstol, at statsministeriet, når det nu udsender en tryksag med grundlovsforslaget til vælgerne, stiller det op på den måde, at forslaget paragraf for paragraf optrykkes overfor de tilsvarende bestemmelser i den gældende grundlov, så at interesserede vælgere får mulighed for og lejlighed til at sammenligne den gamle ordning med den nye. Det tror jeg er en god foranstaltning, som også vil skabe interesse for at læse et sådant aktstykke, som, hvis man ikke redigerede det på den måde, måske ville stå i fare for ikke at blive læst.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til Danmarks Riges Grundlov.

Malchau: Grundlovsforslaget blev jo i samlingen inden rigsdagens opløsning vedtaget her i landstinget med et overvældende flertal, og således vil det sikkert også gå denne gang. Under behandlingen sidst her her i tinget var forslaget genstand for en grundig udvalgsbehandling, og enkelte ændringer — jeg kan godt sige forbedringer — blev gennemført med senere tilslutning af folketinget. Da forslaget denne gang skal vedtages uændret — der må jo ikke flyttes så meget som et komma i det —, er behandlingen nu da også af mere formel karakter.

Man har omtalt den modstand, der fra visse sider er mod grundlovsforslaget, og jeg vil i denne forbindelse sige i anledning af de voldsomme udfald, der kan høres og læses mod grundlovsmodstanderne, at man naturligvis må respektere ethvert ærligt standpunkt, også et standpunkt, der er et andet end vort. Noget andet ville være uforeneligt med folkestyrets hele idé. De udtalelser, der er faldet fra ledende socialdemokratisk side om, at det er en god, socialdemokratisk grundlov, letter nu heller ikke gennemførelsen af forslaget, og en sådan påstand er iøvrigt slet ikke rigtig. Grundlovsforslaget er ifølge sagens natur et kompromis, og derfor har ingen af partierne i et og alt fået deres ønsker opfyldt; dette forhindrer dog ikke, at alle fem demokratiske partier står bag forslaget.

Den tidligere statsminister, Knud Kristen-